Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8457
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

puāsti ad locum dixīs,
Orate: ne intretis in
tēptationē. Et ipe aut
fuis est ab eis quātū iactus
ē lapidis; et positis ge
nibus orabat dicens,
pr: si uis tūsfer calicē
istū a me: uerumtamen
nō mea uolūtas sē tua
fiat. Apparuit autē illi
angēls de celo confortās eū,
Et factus in agonia plurīs
orabat: et factus est sudor
eius sicut guttē sanguīs
decurrētis in terrā. Et cū
surrexisti ab oratōe et ue
nisset ad discipulos suos;
invenit eos dormientes p
tristicia. Et ait illis. Quid
dormitis? Surgite o
rate: ne intretis in tem
ptationē. Adhuc eo lo
quente, ecce turba et qui
vocabat iudas unus de
duodecim antecedebat eos;
et appropinquāuit ihū
ut oscularetur eū. Ihs
autē dixit illi, Iuda: osculo
filiū hōis tradis? Videntes
autē hi qui circa ipm erat
quod futurū erat dixerūt ei,
Dne: si percutimus in gladio?
Et percussit unus ex illis
seruū principis sacerdotum;
et amputauit auriculam
eius dexteram. Respōdens autē
ihs ait, Sinite usq; huc.
Et cum tetigisti auriculam
eius; sanauit eū. Dixit
autē ihs ad eos qui venerant
ad se principes sacerdotū et
magistratus templi et seniores,
Quasi ad latronem existis
cum gladiis et fustibus
~~coprehendere me~~; cū quotidie fuīm uobiscū in tēplo,
et non extendistis manus in
me. Sed hec est hora uestra et
potestas tenebrarū. Coprehen
dentes autē eū duxerūt ad
domū principis sacerdotū,
Petrus uero sequebatur eum
alōge. Accenso autē ignē;
in medio atrio et circū
sedentibus illi erat petrus in
medio eorū. Que cū uidisset ancilla quēdam sedēte
ad lumē. et cum fuisset